

Е.Т.Лазаренко

Б.В.КОВАЛЕНКО — ВІДОМИЙ НАУКОВЕЦЬ, ПЕДАГОГ, ВИХОВАТЕЛЬ (до 90-річчя від дня народження)

Ім'я Бориса Васильовича Коваленка — засновника і багаторічного завідувача кафедри технології поліграфічного виробництва Українського поліграфічного інституту ім.Ів.Федорова та наукового керівника Галузевої лабораторії фотополімерних друкарських форм Держвидаву і Міносвіти СРСР — добре відоме в Україні та за її межами.

Народився Б.В.Коваленко 6 серпня 1906 року в Харкові в родині робітника-друкаря. Працювати почав друкарем у 1921 році — 15-річним юнаком. Його, молоду і здібну людину, котра отримала вечірню середню освіту, згодом скерували на навчання до Українського поліграфічного інституту (УПІ), після закінчення якого в 1935 році направили як кращого випускника в Український науково-дослідний інститут поліграфії (УНДІПП), де він уже в 1939 році став заступником директора з наукової роботи. У війну Б.В.Коваленко організував і здійснював виготовлення топографічних карт, а по війні відновлював у Львові УПІ, УНДІПП і поліграфічний технікум.

З 1945 року і до останніх днів свого життя Б.В.Коваленко очолював кафедру технології поліграфічного виробництва УПІ ім.Ів.Федорова. Він підготував великий загін висококваліфікованих інженерів для поліграфічної промисловості, її керівників і науковців.

Як один з піонерів розвитку поліграфічної науки в Україні, Б.В.Коваленко активно й творчо впроваджував її досягнення у виробництво. Він перший у світі провів роботу з градаційного маскування фотографічних зображень і запропонував двошаровий фотоматеріал для автоматичної градаційної коректури, керував розробкою та впровадженням оригінального способу виготовлення і застосування контактних растрів. Під його керівництвом розроблено технологію виготовлення гнучких фотополімерних друкарських форм, яка знайшла схвалення не тільки у нашій країні, але й за її межами. Професор Б.В.Коваленко — автор близько ста наукових праць і двадцяти винаходів.

Б.В.Коваленко щедро ділився своїм досвідом, охоче сприяв вихованню педагогів-науковців в інституті, дав півтиту в життя багатьом

кандидатам наук, а нині провідним фахівцем Української академії друкарства (УАД), УНДІПП ім.Т.Г.Шевченка, Київської політехніки та інших організацій. Серед них — С.В.Анісімова, доцент УАД; В.О.Дудяк — доцент, завідувач кафедри технології виготовлення друкарських форм; В.А.Кравчук — професор, доктор хімічних наук, завідувач кафедри технології фототехнічних виробництв; Е.Т.Лазаренко — професор, доктор технічних наук, завідувач кафедри технології друкарсько-обробних процесів і поліграфічних матеріалів; О.Ф.Розум — доцент, дійсний член Інженерної академії України, завідувач кафедри технології поліграфічного виробництва Київського політехнічного інституту та головний редактор журналу «Друкарство»; Є.В.Салдан — доцент УАД; Ю.П.Яхимович — доцент УАД, багаторічний наступник Б.В.Коваленка по керівництву педагогічними і науковими справами кафедри технології поліграфічного виробництва.

Професор Коваленко глибоко розумів проблеми галузі, радо ділився своїми ідеями і консультував молодих науковців інших спеціальностей — економістів, механіків: Ю.О.Барнича, О.М.Боженко, Я.К.Шамборовського, Я.І.Чехмана й багатьох інших.

У науковій школі професора Коваленка Б.В. панувала атмосфера творчого пошуку, натхненної праці та залучення до співпраці студентів, активної взаємодії з іншими науковими школами, тісного зв'язку з виробництвом, самостійності. І тому не дивно, що вихованці Бориса Васильовича Коваленка обрали власні наукові напрями та створили свої наукові школи, де підготовлено чимало кандидатів наук, плідно працюють докторанти й аспіранти.

Безсумнівно, теоретичний і практичний доробок наукової школи професора Коваленка позитивно вплинув на прискорення впровадження в Україні та країнах СНД нових фотографічних і формних матеріалів, процесів.

Ім'я професора Бориса Васильовича Коваленка — у вдячній пам'яті колег та учнів, які завжди відчували його доброзичливість, вимогливість, чуйність, принциповість, тактовність, ввічливість і скромність; у створених ним навчальних планах і посібниках, що використовують упродовж багатьох років у своїй роботі викладачі та студенти; у винаходах і наукових статтях; у його науковій школі, яка здобула добре визнання.